

beskæftigede sig navnlig med de foreslåede *klassificeringer* af stillinger og med de problemer, der knyttede sig til en *stedtillægsordning*. Om disse to spørgsmål udtalte ministeren bl. a.:

„Det er karakteristisk for klassificeringerne, at de på alle områder, hvor der findes sammenlignelige stillinger uden for tjenestemandsområdet, tilstræber en balance med disse andre stillingers ansættelsesvilkår. Hvor der kan herske nogen usikkerhed, er klassificeringerne lagt i underkanten. Denne ledetråd vil gøre det muligt på et senere tidspunkt at foretage ændringer i klassificeringerne, uden at dette behøver at indebære lønnedgange for nogen.

Ved vurderingen af rimeligheden af lønfremgangen for en del af statens højere stillinger må man være opmærksom på to forhold: for det første må det utvivlsomt erkendes, at en række af statens højere lønninger gennem adskillige år har været for små i forhold til lønnen for stillinger med tilsvarende ansvar og arbejde uden for de tjenestemandsansattes område. Det har givet sig helt groteske udslag, som f. eks. at det ved advancement til en række stillinger i de nuværende 25. og 26. lønningsklasser har været nødvendigt at yde de pågældende tjenestemænd et særligt tillæg til udligning af den lønning, som de ellers ville blive udsat for ved forfremmelsen. Det må være klart, at en sådan lønpolitik ikke er holdbar.

For det andet er der til et stort antal stillinger i de højeste lønningsklasser knyttet tillæg og honorarer. Jeg kan blot nævne, at der til de syv tjenestemandstillinger, der er henført til 30. lønningsklasse, der er den højeste i dag, er knyttet de såkaldte bestillingstillæg. (Jeg ser her bort fra, at der til denne lønningsklasse også er henført syv ambassadører, for hvem der gælder særlige regler under tjeneste i udlandet).

Regeringen kan ganske tilslutte sig, at kommissionen i sin betænkning så kraftigt er gået ind for den tanke, at den aftalte tjenestemandsløn skal udgøre det samlede arbejdsvederlag for udførelsen af det arbejde og de hverv, der må betragtes som led i stillingen. Der er ved overgangen til et aftalesystem noget selvmodsigende i ved siden af de aftalte lønninger at opretholde et system med honorarer m. v. for arbejde, som kan udføres tjenstligt. Det nuværende system med honorarer, sportler etc. er udbygget gennem en lang årrække. Disse honorarer m. v. ydes i vid udstrækning for arbejde, som naturligt kunne henlægges som tjenstligt arbejde uden særskilt vederlæggelse. Regeringen har derfor iværksat en minutøs gennemgang af alle honorarer, sportler, og hvad andre tillægsordninger der findes. Det er herefter kun tanken at yde særskilt vederlag for sådant arbejde, som ikke kan kræves udført som tjenstligt arbejde af den, der hidtil har udført det, eller af en eller flere andre i vedkommende styrelse eller institution.

Jeg kan oplyse, at ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen i dag har tilskrevet samtlige ministerier og styrelser med hen-